

การจัดทำบัญชีและการใช้ข้อมูลทางการบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจที่พักรวม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

Accounting and Accounting Information of Entrepreneurship in Accommodation (Hotel Business), Southern border provinces

วรกร ภูมิวิเศษ^{1*} และ ภักฎิณี ชัยขวัญ²

Worakorn Pumiviset^{1*} and Phattini Saikhwan²

¹ อาจารย์, สาขาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

¹ Lecturer, Department of Accounting, Faculty of Management Sciences, Songkhla Rajabhat University.

² อาจารย์, สาขาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

² Lecturer, Department of Accounting, Faculty of Management Sciences, Songkhla Rajabhat University.

*Corresponding author, E-mail: wanpen1984@hotmail.co.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดทำบัญชีของธุรกิจที่พักรวมในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากผู้ประกอบธุรกิจที่พักรวมๆ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance: ANOVA) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 106 คน จาก 106 สถานประกอบการ โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ดำเนินกิจการในรูปแบบบริษัทจำกัด ให้บริการห้องพักรายวัน ร้อยละ 72.20 ดำเนินงานมาแล้ว 15 ปีขึ้นไป และมีรายได้ไม่เกิน 5 ล้านบาทต่อปี

ผลการวิจัยพบว่า ในการจัดทำบัญชีโดยส่วนใหญ่มีการจ้างสำนักงานบัญชี/ผู้รับทำบัญชี และภายในกิจการเองโดยส่วนใหญ่มีการบันทึกรายการค่าใช้จ่าย เพื่อให้ทราบข้อมูลพื้นฐานในธุรกิจ โดยใช้สมุดรายวันทั่วไป สำหรับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงานโดยเฉลี่ยผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า การจัดทำบัญชีมีประโยชน์ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.785 แต่ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดทำบัญชีช่วยสนับสนุนการควบคุมภายใน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.703 ปัญหาในการจัดทำบัญชี คือ การจัดทำบัญชีมีค่าใช้จ่าย และระดับความสำคัญของการใช้ข้อมูลทางการบัญชี จะเน้นที่รายการที่เกี่ยวข้องกับรายการรายได้ และรายการค่าใช้จ่าย

คำสำคัญ: การบัญชี, ธุรกิจที่พักรวม, จังหวัดภาคใต้ชายแดน

Abstract

This research aims to study accounting and accounting information for management of entrepreneurship in accommodation business (hotel business) in southern border provinces. The data was collected by questionnaire from the business of the entrepreneurship in accommodation (hotel business) and were analyzed by statistic research tools, frequency, percentage, average, standard deviation and a comparison of opinions by ANOVA (Analysis of variance: ANOVA), from 106 respondents in 106 establishments. Most respondents are female with Bachelor degree, the establishment in Songkhla province, daily rent services, operating in business form of company limited, approximately 72.20 percent more than 15 years and above and earn not more than five million baht per year.

The findings revealed that bookkeeping, most establishments hire accounting firms. Main business transactions are expenditure items. In order to understand basic of business, the general journals are used for keeping accounting information for management. Average respondents had an opinion that accounting is very beneficial approximately 4.15 an average and 0.785 a standard deviation. The most issue is that accounting help supporting an internal control with an average of 4.29 and standard deviation of 0.703. Obstacle is accounting preparation has a cost. The important level of accounting information usage focuses on revenue and expenditures transactions.

Keywords: accounting, Accommodation (Hotel Business), southern border

บทนำ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี ยะลา สงขลา และจังหวัดสตูล โดยที่แต่ละจังหวัดนอกจะมีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดอื่น ที่สำคัญยังมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ดังรายละเอียดในตารางที่ 1 นอกจากนี้ยังมีโครงสร้างทางกายภาพที่หลากหลาย มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละจังหวัด ข้อได้เปรียบการท่องเที่ยว มีการเชื่อมโยงการคมนาคมกับประเทศอาเซียนมีสนามบินนานาชาติ สนามบินในประเทศ และยังมีรถไฟเชื่อมการเดินทาง มาเลเซียไปกรุงเทพฯ ซึ่งผ่านสถานีหาดใหญ่ในการให้บริการนักท่องเที่ยวอีกด้วย



ตารางที่ 1 จังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย
สตูล	รัฐเปอร์ลิส
สงขลา	รัฐเคดาห์และรัฐเปอร์ลิส
ยะลา	รัฐเปรักและรัฐเคดาห์
นราธิวาส	รัฐกลันตันและรัฐเปรัก
ปัตตานี	-

ที่มา: สำนักงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (2557)

ยุทธศาสตร์หนึ่งในการพัฒนากลุ่มจังหวัดชายแดนใต้ คือการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงในกลุ่มจังหวัด โดยพัฒนาแหล่งการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว และผู้ให้บริการการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายภายใต้ความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย นอกจากนี้ ยังมีความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคมกับประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบด้วย โครงการความร่วมมือเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle: IMT-GT) เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนระหว่างประเทศ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเต็มประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและขีดความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ ขณะเดียวกัน จะช่วยลดต้นทุนการผลิตและลดการแข่งขัน เพื่อให้สินค้าของประเทศสมาชิกสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ ซึ่งกลยุทธ์ที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือการส่งเสริมภาคการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร และการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ก่อให้เกิดการจ้างงานอย่างมหาศาล สร้างการเชื่อมโยงกับภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ อย่างกว้างขวาง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2558) ถึงแม้ว่าสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ การขาดความเชื่อมั่นในการลงทุน จะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ในบางพื้นที่ก็ตาม

ธุรกิจที่พักแรม หรือธุรกิจการโรงแรม เป็นหนึ่งในธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่งมีบทบาทโดยตรงในการสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นธุรกิจที่สร้างรายได้ให้กับประเทศ ลักษณะธุรกิจเป็นการบริการ มีการติดต่อสื่อสารกับธุรกิจแขนงต่างๆ ในการดำเนินงานธุรกิจประเภทนี้ ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการต้องใช้หลักการบริหารธุรกิจต่างๆ เพื่อการวางแผนและควบคุมการดำเนินงาน (ธัญกร จันทรสาส์น, 2556) หนึ่งในเครื่องมือในการช่วยตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของธุรกิจ คือข้อมูลทางการบัญชี ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณที่แสดงถึงฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ การนำข้อมูลทางการบัญชีดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินงาน หรือการลงทุนเพื่อผลประโยชน์และผลตอบแทนสูงสุด ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีความรู้ความเข้าใจทั้งในการจัดทำรายงานทางการเงินและการนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจต่างๆ เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานที่เข้มแข็งของธุรกิจที่พักแรม



ในโอกาสของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาการจัดทำบัญชีของธุรกิจที่พักรวม และการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อเป็นแนวทางในการให้ความรู้ความเข้าใจในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดทำบัญชีของธุรกิจที่พักรวมในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
2. เพื่อศึกษาการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของผู้ประกอบธุรกิจที่พักรวมในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
3. เพื่อเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชี จำแนกตามข้อมูลของหน่วยงานและการจัดทำบัญชี

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจการโรงแรม (ธัญกร จันทรสาส์น 2556 : 3)

ธุรกิจท่องเที่ยว คือ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าและการให้บริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจหลายประเภท ทั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อม อย่างไรก็ตาม ธุรกิจการท่องเที่ยวจะประกอบไปด้วย 6 ธุรกิจหลัก ได้แก่ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจสินค้าและของที่ระลึก ธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจนันทนาการ

ลักษณะที่สำคัญของธุรกิจการท่องเที่ยวและธุรกิจการโรงแรม

1. ความผันผวนตามฤดูกาล ความไม่แน่นอนของจำนวนของจำนวนผู้มาใช้บริการ ซึ่งมักขึ้นอยู่กับช่วงเวลา
2. ลักษณะของสินค้า สินค้ามีวงจรอายุสั้น ขายได้ตามเวลากำหนดเวลานั้นเท่านั้น
3. ธุรกิจที่เน้นใช้แรงงาน เนื่องจาก เน้นความพอใจของลูกค้าเป็นหลัก
4. โครงสร้างต้นทุน มีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ทำให้มีต้นทุนคงที่ในสัดส่วนที่สูง

บุคคลที่ได้รับประโยชน์จากข้อมูลทางการบัญชี

การทำบัญชี (Bookkeeping) หมายถึง การบันทึกรายการทางบัญชีที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นหลักฐานในการจัดทำรายงานทางการเงิน ได้แก่ การจดบันทึกรายการขึ้นต้น การจัดหมวดหมู่โดยการแยกประเภทรายการและสรุปผลจัดทำงบการเงิน แต่ไม่รวมถึงส่วนของการวิเคราะห์และการแปลความหมายของข้อมูล ดังนั้น หน้าที่บัญชีจึงเป็นส่วนหนึ่งของการบัญชี (Accounting) (ปาริชาติ มณีมัย, 2553: 11)

ข้อมูลทางการบัญชีของกิจการจัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจการและบุคคลที่สนใจ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ในจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน สามารถจำแนกผู้ใช้ออกเป็น 2 กลุ่ม (ประสิทธิ์ รุ่งเรือง, 2556: 5)



กลุ่มผู้ใช้ภายในกิจการ ได้แก่

1. ผู้บริหาร ต้องการทราบผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผน ควบคุมและการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ
2. ลูกจ้าง ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงและความสามารถในการทำกำไรของกิจการ นอกจากนี้ ยังต้องการข้อมูลที่จะช่วยให้สามารถประเมินความสามารถของกิจการในการจ่ายค่าตอบแทน บำเหน็จ บำนาญ และโอกาสในการจ้างงาน

กลุ่มผู้ใช้ภายนอกกิจการ ได้แก่

1. ผู้ขายสินค้าและเจ้าหนี้อื่น ต้องการข้อมูลที่จะช่วยในการตัดสินใจว่า หนี้สินจะได้รับชำระเมื่อครบกำหนด เจ้าหนี้การค้าอาจให้ความสนใจข้อมูลของกิจการในระยะสั้นมากกว่าผู้ให้กู้
2. ผู้ให้กู้ ต้องการข้อมูลที่จะช่วยในการพิจารณาว่าเงินกู้ยืมและดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นจะได้รับเมื่อครบกำหนด
3. ลูกค้า ต้องการข้อมูลเพื่อประเมินความสามารถในการดำเนินงานธุรกิจในระยะยาว
4. ผู้ลงทุน ต้องการทราบถึงความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุน และต้องการข้อมูลที่จะช่วยในการพิจารณาตัดสินใจซื้อขาย หรือลงทุนต่อไป
5. รัฐบาลและหน่วยงานทางราชการ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของกิจการเพื่อจัดสรรทรัพยากร และกำหนดนโยบาย และเป็นฐานข้อมูลในการคำนวณรายได้ประชาชาติและจัดทำสถิติในด้านต่างๆ
6. สาธารณชน เพื่อให้ทราบแนวโน้มและกิจกรรมการดำเนินงานต่างๆที่กระทบกับสาธารณชน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รสรินทร์ ลือชัย (2550) ศึกษาแนวทางการจัดทำบัญชีและการเสียภาษีอากรของธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเก็บข้อมูลเก็บรวบรวมจากผู้จัดทำบัญชีของธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลขึ้นทะเบียนและนำส่งงบการเงินกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าจำนวน 75 รายและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วยความถี่ร้อยละและค่าเฉลี่ยและการสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 3 รายผลการศึกษาพบว่าแผนกบัญชีและการเงินของธุรกิจนำเที่ยว เป็นแผนกที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินธุรกิจนำเที่ยวเนื่องจากมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องการรับเงินและจ่ายเงินของธุรกิจนำเที่ยวรวมถึงการประเมินถึงควมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินธุรกิจนำเที่ยวว่าบรรลุผลตามเป้าหมายที่ทำการวางไว้หรือไม่ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของธุรกิจนำเที่ยวจะแสดงถึงความสามารถของกิจการว่าจะสามารถดำเนินการภายใต้เกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่องหรือไม่และผลการดำเนินงานของธุรกิจนำเที่ยวมีผลกำไรหรือขาดทุนภายใต้โครงสร้างองค์กรในแผนกบัญชียังสามารถแบ่งย่อยออกเป็นแผนกการเงินแผนกบัญชีแผนกบัญชีลูกหนี้และผู้มีอำนาจหรือหัวหน้าแผนกบัญชีซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่แตกต่างกันแต่มีความสัมพันธ์กันธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มีรายได้หลักจากการให้บริการนำเที่ยวและมีรายได้รองจากการให้บริการขนส่งบริการเช่ารถจักรยานยนต์ที่พักรถและตัวเครื่องบินส่วนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจนำเที่ยวแบ่งออกเป็นต้นทุนการให้บริการและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารส่วนใหญ่มีการจัดทำรายการบัญชีด้วยระบบมือและให้สำนักงานบัญชีเป็นผู้จัดทำบัญชีให้



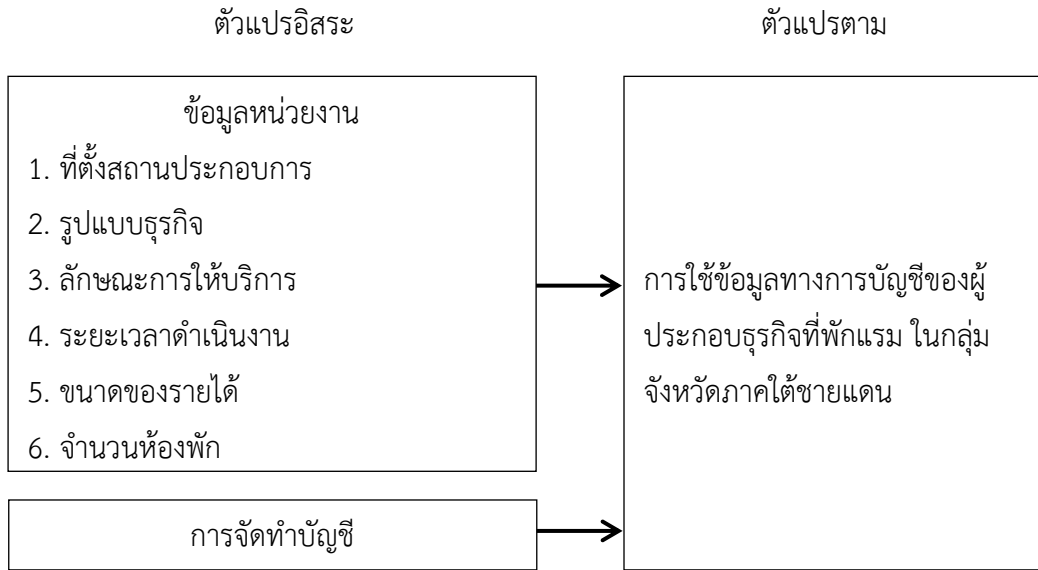
แนวทางในการจัดทำบัญชีและการเสียภาษีอากรของธุรกิจนำเที่ยว ประกอบด้วยผังบัญชี สมุดบัญชีและแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้อง

วิมลพรรณ เลหาเจริญยศ (2553) ศึกษาความต้องการในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีของผู้บริหารของธุรกิจนเขตสวนอุตสาหกรรมศรีสุพรรณ ตำบลบ้านใหม่ โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ทางการบริหารของผู้บริหาร แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการควบคุม ด้านการสั่งการ และด้านการตัดสินใจ เก็บรวบรวมข้อมูล 17 บริษัท จำนวน 47 ราย ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีความต้องการใช้ข้อมูลทางบัญชีแบบแยกส่วนเฉพาะเรื่องอยู่ในระดับมาก ส่วนความต้องการใช้ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบวิเคราะห์ทางการเงินอยู่ในระดับปานกลาง ในการแบ่งวิเคราะห์ความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีของผู้บริหารทั้ง 4 ด้าน ในด้านการวางแผนและด้านการควบคุม ผู้บริหารมีความต้องการใช้ข้อมูลระดับมาก ส่วนด้านการสั่งการและการตัดสินใจ ผู้บริหารมีความต้องการใช้ข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง และถ้าแยกความต้องการข้อมูลตามระดับการสูงสุดจะพบว่า ไม่ว่าผู้บริหารจะสำเร็จการศึกษาระดับใด ก็จะมีความต้องการในการใช้ข้อมูลทางบัญชีในด้านการวางแผนและการควบคุมมากที่สุด อย่างไรก็ตามผู้บริหารให้ความเห็นว่า ปัญหาที่เกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชี คือ ข้อมูลทางบัญชีไม่สามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจได้ทันเวลา และการจัดทำบัญชีมีความซับซ้อนยากในการนำมาใช้งาน

กนกวรรณ คำมาบุตร (2554) ศึกษาเรื่องการศึกษาการจัดทำบัญชีและความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองลำปางเกี่ยวกับข้อมูลบัญชีจากข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 320 ราย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี กิจการมีระยะเวลาดำเนินงานมาแล้ว มากกว่า 15 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้จัดการทั่วไป/ผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการจัดทำบัญชีและใช้บริการสำนักงานบัญชีมากที่สุดการจัดทำบัญชีจะใช้คอมพิวเตอร์แต่ไม่ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยให้ความสำคัญกับข้อมูลทางการบัญชีประเภทรายได้มากที่สุดและใช้รายงานการรับและจ่ายเงินสดในการบริหารงานโดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบผลการดำเนินงานของกิจการในการจัดทำบัญชี ทั้งนี้วัตถุประสงค์ในการจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองลำปางยังขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจการและระดับการศึกษาของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองลำปาง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมหรือนำเสนอให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงบการเงินเพื่อที่จะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายเพื่อให้ผู้ประกอบการนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารการเงินและต้นทุนในธุรกิจหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการให้บริการอบรมพัฒนาความรู้ และจัดทำแนวทางการจัดทำบัญชีแบบง่าย ผู้ประกอบการเห็นประโยชน์ของการจัดทำบัญชีและสามารถนำข้อมูลทางบัญชีมาใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจได้ดีขึ้น และทำให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานสูงขึ้น



กรอบแนวคิด



ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือธุรกิจที่พักแรมในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนประกอบไปด้วย สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี นราธิวาสจำนวน 164 แห่ง ซึ่งอยู่ในกลุ่มธุรกิจที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ในหมวดธุรกิจ โรงแรม รีสอร์ทและห้องชุด ในระบบคลังข้อมูลธุรกิจของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ โดยเลือกธุรกิจที่ส่งงบการเงินปี 2556 จำแนกรายละเอียดรายจังหวัด (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2557) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนธุรกิจที่พักแรมจำแนกตามจังหวัด

จังหวัด	จำนวน (แห่ง)
สงขลา	92
สตูล	19
ยะลา	30
ปัตตานี	5
นราธิวาส	18
รวม	164

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (2557)

โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างถึงใน ยุทธ ไกรวรรณ, 2552) โดยจะใช้ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 117 บริษัท

$$\begin{aligned}n &= \frac{N}{1+Ne^2} \\ &= \frac{164}{1+164(0.05)^2} \\ &= 117\end{aligned}$$

หมายเหตุ: ยอมรับให้เกิดความคาดเคลื่อนจากตัวอย่างได้ 5%

ในวิจัยครั้งนี้ ประสบปัญหาในการเก็บข้อมูล เนื่องจาก ชื่อ ที่อยู่ ที่ได้จากฐานข้อมูลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เมื่อไปสอบถามจริง ชื่อ ที่อยู่ ของกิจการไม่ได้ตั้งอยู่ตามข้อมูลที่แจ้งไว้เบื้องต้น ทำให้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบบสอบถามตอบกลับ จำนวน 115 สถานประกอบการ และสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลได้ จำนวน 106 สถานประกอบการ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา และการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามการศึกษาการจัดทำบัญชีและการใช้ข้อมูลทางการบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจที่พักแรมในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนโดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะธุรกิจ ประเภทของธุรกิจ ระยะเวลาดำเนินงาน จำนวนห้องพัก ลักษณะลูกค้า จำนวนพนักงาน ระดับการศึกษาของพนักงาน เป็นต้น

ตอนที่ 3 ลักษณะการจัดทำบัญชี

โดยข้อมูลตอนที่ 1-3 แสดงการวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 4 การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงาน แสดงการวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยข้อมูลที่ได้จากการเลือกตอบเพียงข้อเดียวแบบ Likert Scale 5 ระดับ

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชี จำแนกตามข้อมูลของหน่วยงานและการจัดทำบัญชี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม (F-test) ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance: ANOVA)



ในการสร้างแบบสอบถาม มีการตรวจทานและผ่านการเสนอแนะจากที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และได้ทดลองใช้แบบสอบถาม (Tryout questionnaire) กับผู้บริหารสถานประกอบการลักษณะเดียวกัน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ ด้วยดัชนีวัดความเที่ยงของครอนบาช (Cronbach's Alpha) ซึ่งมีค่าดัชนีวัดความเที่ยงของครอนบาช เท่ากับ 0.867

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 106 คน จาก 106 สถานประกอบการ โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 82.10 มีอายุระหว่าง 30-40 ปี ร้อยละ 37.70 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 72.60 อยู่ในตำแหน่งต่างๆ ได้แก่ สมุห์บัญชี/พนักงานบัญชี พนักงานต้อนรับ/แคชเชียร์ พนักงานฝ่ายบุคคล และ ผู้ช่วยผู้จัดการ คิดเป็นร้อยละ 37.70

ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจ

ผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 106 คน จาก 106 สถานประกอบการ จำแนกตามที่ตั้งสถานประกอบการ โดยส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ร้อยละ 79.20 ดำเนินกิจการในรูปแบบบริษัทจำกัด ร้อยละ 59.40 ให้บริการห้องพักรายวัน คิดเป็นร้อยละ 72.20 ดำเนินงานมาแล้ว 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 43.40 และมีรายได้ไม่เกิน 5 ล้านบาทต่อปี ร้อยละ 48.10 โดยเฉลี่ยสถานประกอบการมีจำนวนห้องพัก 104 ห้อง มีพนักงาน 50 คน

ลักษณะการจัดทำบัญชี

ผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 106 คน จาก 106 สถานประกอบการ มีการจ้างสำนักงานบัญชี/ผู้รับทำบัญชีเพื่อส่งข้อมูลหรือเสียภาษีให้กับหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 47 กิจการคิดเป็นร้อยละ 44.30 แต่ในธุรกิจมีการจัดทำบัญชีเพื่อใช้ข้อมูลทั่วไปด้วยระบบมือ (บันทึกเองในสมุดต่างๆที่เกี่ยวข้อง) ร้อยละ 40.80 ซึ่งเป็นแค่รวบรวมหลักฐานประกอบการบันทึกบัญชี (ใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษี/ใบจ่ายเงิน เป็นต้น) ร้อยละ 28.20 และส่วนใหญ่ธุรกิจนี้มีการบันทึกรายการค่าใช้จ่าย ร้อยละ 28.80 เพื่อให้ทราบข้อมูลพื้นฐานในธุรกิจ โดยใช้สมุดรายวันทั่วไป ร้อยละ 38.80

ในด้านรายรับ มีเอกสารที่สถานประกอบการจัดทำและใช้เป็นหลักฐานในการบันทึกบัญชีที่เกี่ยวข้องกับรายการรายรับ/รายได้/รับเงิน โดยส่วนใหญ่ใช้ใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษี ร้อยละ 45.30 และพบว่า สถานประกอบการมีการออกเอกสารใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษี/ใบเงินสดทุกครั้งที่มีการให้บริการ จำนวน 58 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 54.70 ส่วนด้านรายจ่าย พบว่าสมุดบัญชีที่สถานประกอบการใช้ในการบันทึกการจ่าย/ค่าใช้จ่าย/จ่ายเงิน โดยส่วนใหญ่ใช้สมุดรายวันทั่วไป ร้อยละ 36.80 และจะมีการบันทึกการจ่ายเป็นปัจจุบัน (บันทึกทันทีเมื่อมีการจ่าย) จำนวน 78 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 73.60 ในการจัดทำบัญชีที่มีการตรวจสอบภายหลัง จำนวน 100 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 94.30



การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงาน

ผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 106 คน จาก 106 สถานประกอบการ แสดงการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงาน ในประเด็นต่างๆ โดยสรุปดังนี้

วัตถุประสงค์และประโยชน์ในการจัดบัญชีของสถานประกอบการ โดยเฉลี่ยผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า การจัดทำบัญชีมีประโยชน์ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.785 แต่ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดทำบัญชีช่วยสนับสนุนการควบคุมภายใน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ปัญหาในการจัดทำบัญชีในสถานประกอบการ โดยเฉลี่ยผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าสถานประกอบการมีปัญหาในการจัดทำบัญชีในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.047 โดยประเด็นที่มีปัญหามากที่สุดซึ่งมีปัญหในระดับปานกลาง คือ การจัดทำบัญชีมีค่าใช้จ่าย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.87

ระดับความสำคัญของการใช้ข้อมูลทางการบัญชี โดยเฉลี่ยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.788 โดยรายการที่ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด 2 รายการ คือ รายการรายได้ และรายการค่าใช้จ่าย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.26 และ 4.25 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีขนาดรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันกับวัตถุประสงค์และประโยชน์ในการจัดบัญชี และปัญหาในการจัดทำบัญชีในสถานประกอบการ ดังข้อมูลตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยรวมในด้านวัตถุประสงค์และประโยชน์ในการจัดบัญชีของสถานประกอบการและปัญหาในการจัดทำบัญชีในสถานประกอบการของสถานประกอบการที่มีขนาดรายได้แตกต่างกัน

ประเด็นพิจารณา	แหล่งความ	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
	แปรปรวน					
วัตถุประสงค์และประโยชน์ในการจัดทำบัญชีของสถานประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.616	0.547	0.735	0.617
	ภายในกลุ่ม	102	64.071	0.635		
ปัญหาในการจัดทำบัญชีในสถานประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.048	0.683	0.640	0.615
	ภายในกลุ่ม	53	113.497	1.113		

อย่างไรก็ตาม สถานประกอบการที่มีขนาดรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีด้านนี้สิ้น ดังข้อมูลตารางที่ 4



ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นในด้านระดับความสำคัญของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีโดยรวม และเป็นรายด้านของสถานประกอบการที่มีขนาดรายได้แตกต่างกัน

ระดับความสำคัญของการ ใช้ข้อมูลทางการบัญชี	แหล่งความ แปรปรวน	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
สินทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	3	1.424	0.475	0.828	0.481
	ภายในกลุ่ม	102	58.426	0.573		
หนี้สิน	ระหว่างกลุ่ม	3	6.776	2.259	3.102	0.030
	ภายในกลุ่ม	102	74.281	0.728		
ส่วนของเจ้าของ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.139	0.046	0.068	0.977
	ภายในกลุ่ม	102	69.720	0.684		
รายได้	ระหว่างกลุ่ม	3	0.893	0.298	0.509	0.677
	ภายในกลุ่ม	102	59.710	0.585		
ค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.549	0.183	0.339	0.797
	ภายในกลุ่ม	102	55.073	0.540		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.956	0.652	0.969	0.592
	ภายในกลุ่ม	102	63.442	0.622		

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันกับปัญหาในการจัดทำบัญชีในสถานประกอบการ ดังข้อมูลในตารางที่ 5 แต่มีความคิดเห็นต่างกับวัตถุประสงค์และประโยชน์ในการจัดบัญชีในด้านการเป็นข้อมูลในการวางแผน การควบคุมและการตัดสินใจ ในการดำเนินงาน การเป็นไปตามกฎหมายกำหนด และใช้ประกอบการชำระภาษีต่างๆ ใ้หน่วยงานของรัฐ ดังข้อมูลตารางที่ 7 และมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมาก กับระดับความสำคัญของการใช้ข้อมูลทางการบัญชี ดังข้อมูลตารางที่ 6

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นในด้านปัญหาในการจัดทำบัญชีในสถานประกอบการ โดยรวมของสถานประกอบการที่มีระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน

ปัญหาในการจัดทำบัญชีใน สถานประกอบการ	แหล่งความ แปรปรวน	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.303	0.768	0.744	0.619
	ภายในกลุ่ม	102	113.241	1.110		



ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความคิดเห็นในด้านระดับความสำคัญของการใช้ข้อมูลทางการบัญชี โดยรวมและเป็นรายด้านของสถานประกอบการที่มีระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน

ระดับความสำคัญของการใช้ข้อมูลทางการบัญชี	แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	6.908	2.303	4.074	0.027
	ภายในกลุ่ม	102	58.490	0.573		

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความคิดเห็นในด้านวัตถุประสงค์และประโยชน์ในการจัดบัญชีโดยรวมและเป็นรายด้านของสถานประกอบการที่มีระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน

วัตถุประสงค์และประโยชน์ในการจัดบัญชีของสถานประกอบการ	แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
เป็นเครื่องมือสรุปผลการดำเนินงาน และฐานะการเงินของกิจการ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.284	0.761	1.421	0.241
	ภายในกลุ่ม	102	54.659	0.536		
เป็นข้อมูลในการวางแผน การควบคุมและการตัดสินใจ ในการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	3	4.769	1.590	3.366	0.022
	ภายในกลุ่ม	102	48.175	0.472		
ช่วยสนับสนุนการควบคุมภายใน และป้องกันการทุจริต	ระหว่างกลุ่ม	3	2.127	0.709	1.452	0.232
	ภายในกลุ่ม	102	49.807	0.488		
เป็นไปตามกฎหมายกำหนด	ระหว่างกลุ่ม	3	9.665	3.222	6.348	0.001
	ภายในกลุ่ม	102	51.769	0.508		
ใช้ประกอบการชำระภาษีต่างๆ ให้หน่วยงานของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	3	9.142	3.047	4.927	0.003
	ภายในกลุ่ม	102	63.085	0.618		
ใช้เพื่อประกอบการขอสินเชื่อ จากสถาบันการเงินและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	3	4.204	1.401	1.514	0.216
	ภายในกลุ่ม	102	94.438	0.926		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	5.365	1.788	3.171	0.119
	ภายในกลุ่ม	102	60.322	0.591		



ข้อเสนอแนะ

หากมีการสัมมนา/อบรม เรื่องความรู้ความเข้าใจและการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงาน ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความสนใจเข้าร่วมการอบรม ร้อยละ 77.40 มีเหตุผลในการตัดสินใจเข้าร่วม/ไม่เข้าร่วมการสัมมนา/อบรม โดยพิจารณาความสำคัญจาก เนื้อหาหลักสูตรโครงการ การประชาสัมพันธ์ หน่วยงานที่จัดโครงการ ค่าใช้จ่าย ระยะเวลาในการจัดโครงการ สถานที่ ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลแบบสอบถาม ธุรกิจที่พักแรมในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ผู้ประกอบการเห็นว่า ธุรกิจนี้มีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง ทั้งในส่วนของ การเพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการรายใหม่ และการขยายตัวไปยังพื้นที่อื่นๆ ของผู้ประกอบการรายเดิม โดยเฉพาะพื้นที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดสตูล และพื้นที่เศรษฐกิจในอำเภอสะเดา และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นไปตามการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐ และการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน และจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีเขตพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านที่สำคัญ เป็นปัจจัยส่งเสริมที่ดี

จากผลการศึกษาในด้านข้อมูลธุรกิจ ผู้วิจัยสังเกตว่า ผู้ตอบแบบสอบถามยังให้ข้อมูลไม่ตรงกับความ เป็นจริงในบางเรื่อง เช่น จำนวนห้องพัก รายได้จากการดำเนินงาน และจำนวนพนักงาน เป็นต้น เป็นไปได้ว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการชำระภาษีให้กับภาครัฐ ถึงแม้ว่าก่อนหน้านี้ หน่วยงานรัฐจะมีโครงการให้ผู้ประกอบการเปิดเผยข้อมูล แต่ยังมีภาคเอกชนบางรายไม่ได้ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ซึ่งหากขาดข้อมูลตามความเป็นจริง ทำให้ภาครัฐไม่สามารถจัดโครงการต่างๆ เพื่อสนับสนุนได้ในอนาคต

การจัดทำบัญชีธุรกิจที่พักแรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จะมีการจ้างสำนักงานบัญชี/ผู้รับทำบัญชี ในการจัดทำบัญชี เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดตามกฎหมาย อย่างไรก็ตามในธุรกิจเองก็ให้ความสำคัญกับการจัดทำบัญชีรายได้ และค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญที่กิจการต้องทราบเพื่อกำหนดทิศทาง การดำเนินงานของกิจการได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของกนกวรรณ คำมาบุตร (2554) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการจัดทำบัญชีและความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน อำเภอเมืองลำปางเกี่ยวกับข้อมูลบัญชีจากข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อย่างไรก็ตามประเด็น ที่สำคัญ คือ กิจการเองก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเอกสารหลักฐานประกอบการบันทึกบัญชี เห็นได้จาก เมื่อมีการให้บริการ ผู้ตอบแบบสอบถามหลายราย (ร้อยละ 42) ไม่ได้ออกเอกสารการรับเงินให้กับผู้ใช้บริการ (ผู้จ่ายเงิน) ซึ่งเป็นผลเสียกับทั้งกิจการ ที่ไม่มีหลักฐานเพื่อรับรู้รายการทางบัญชี (รายการรายได้) และเพื่อการควบคุมภายในที่ดี นอกจากนี้ยังส่งผลเสียกับทางภาครัฐต้องสูญเสียรายได้จากฐานภาษีที่เอกชนต้องชำระอีกด้วย



ในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงานของธุรกิจ ผู้ประกอบการเชื่อมั่นว่าการจัดทำบัญชีจะช่วยสนับสนุนการควบคุมภายใน และป้องกันการทุจริตได้ สอดคล้องกับในงานวิจัยของวิมลพรรณ เลหาเจริญยศ (2553) ศึกษาความต้องการในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีของผู้บริหารของธุรกิจในเขตสวนอุตสาหกรรมศรีอโศกพัฒนาจังหวัดลำพูน ซึ่งความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีของผู้บริหาร ผู้บริหารมีความต้องการใช้ข้อมูลระดับมากในด้านการวางแผนด้านการควบคุม อย่างไรก็ตามในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ประกอบการก็ไม่ได้มีการจัดทำบัญชีเต็มรูปแบบในกิจการเนื่องจากคิดว่าการจัดทำบัญชีก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายต่างๆ ทั้งในด้านบุคลากร รวมถึงอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้อื่นๆ อย่างไรก็ตาม หากระยะเวลาการดำเนินงานที่แตกต่างกันจะมีผลต่อความสำคัญของระดับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีที่แตกต่างกันด้วย เนื่องจากเมื่อระยะเวลาการดำเนินงานเพิ่มขึ้น จะมองเห็นความสำคัญในด้านอื่นๆ เพิ่มมากขึ้นกว่ารายได้ และค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นไปได้ว่าในโครงสร้างการดำเนินงานของธุรกิจ มีการลงทุนในสินทรัพย์ค่อนข้างเยอะ อาจมีการกู้ยืมเงินเพื่อมาลงทุน หรือหากมีการขยายตัวทางธุรกิจ จึงอาจต้องมีการบริหารจัดการหนี้สินของกิจการเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ข้อเสนอแนะหากมีการอบรม/สัมมนา เรื่องความรู้ความเข้าใจและการใช้ข้อมูลทางการบัญชี ผู้ประกอบธุรกิจมีความสนใจเข้าร่วม เป็นที่สนับสนุนว่า ผู้ประกอบกิจการเห็นความสำคัญของการจัดทำบัญชี หากมีระบบการดำเนินงานที่ดี จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับหน่วยงานที่จัดอบรม/สัมมนา เป็นไปได้ว่า หากเป็นหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการอาจสนใจเข้าร่วม ซึ่งอาจจะให้ความช่วยเหลือด้านอื่นๆ ในอนาคตได้
2. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมสรรพากร กรมพัฒนาธุรกิจการค้า สถาบันการศึกษา เป็นต้น ควรมีการจัดอบรม/สัมมนา ให้ความรู้ในการจัดทำบัญชีเบื้องต้น ให้เหมาะสมกับขนาดของธุรกิจ พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการควบคุมภายใน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาเรื่องเดียวกันในครั้งต่อไปควรใช้แบบสอบถามเชิงลึก แยกตามขนาดรายได้ พร้อมทั้งออกแบบระบบบัญชีและการควบคุมภายในเบื้องต้น เพื่อเป็นประโยชน์ให้กับธุรกิจที่พิกแรมขนาดเดียวกัน
2. การศึกษาครั้งนี้ อ้างอิงฐานข้อมูลธุรกิจจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ซึ่งจะเป็นธุรกิจที่จดทะเบียนทั้งหมด และมีการจัดทำบัญชี ซึ่งเป็นไปตามหน้าที่ของธุรกิจตามกฎหมาย อย่างไรก็ตามการเติบโตขึ้นของธุรกิจที่พิกแรมในปัจจุบัน บางหน่วยธุรกิจไม่ได้มีการจดทะเบียน แต่จัดทำในนามเจ้าของคนเดียว ซึ่งหน่วยธุรกิจนี้ ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำบัญชี และภาครัฐก็เข้าไม่ถึงข้อมูลด้วย ในอนาคตควรมี



การศึกษาหน่วยธุรกิจประเภทนี้ เพื่อช่วยเหลือ และสนับสนุนในด้านการพัฒนาธุรกิจ การจัดทำบัญชีและการควบคุมภายใน เป็นต้น ซึ่งการสนับสนุนดังกล่าวจะเป็นผลดีให้กับภาครัฐในอนาคตต่อไปอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ คำมาบุตร. (2554). การศึกษาการจัดทำบัญชีและความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองลำปางเกี่ยวกับข้อมูลการบัญชี (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

สืบค้นจาก http://library.cmu.ac.th/digital_collection/etheses/

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). รายงานยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว พ.ศ.2558 – 2560 สถานการณ์และทิศทางการท่องเที่ยวไทย. สืบค้น 1 ตุลาคม 2559, จาก http://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7114,

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2557). ระบบคลังข้อมูลธุรกิจ. สืบค้น 26 กันยายน 2557, จาก <http://datawarehouse.dbd.go.th/bdw/search/search2.html>

ฉันทกร จันท์สาส์น. (2556). ความรู้ทั่วไปทางการบัญชีเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ปาริชาติ มณีมัย. (2553). หลักการบัญชีขั้นต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ประสิทธิ์ รุ่งเรือง. (2556). การบัญชีขั้นต้น. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

ยุทธ ไกรวรรณ. (2552). วิธีวิจัยทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

รสรินทร์ ลือชัย. (2550). แนวทางการจัดทำบัญชีและการเสียภาษีอากรของธุรกิจนำเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่). สืบค้นจาก http://library.cmu.ac.th/digital_collection/etheses/

วิมลพรรณ เลหาเจริญยศ. (2553). ความต้องการใช้ข้อมูลทางบัญชีของผู้บริหารของธุรกิจในเขตสวนอุตสาหกรรมเครือสหพัฒน์ลำพูน (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่). สืบค้นจาก http://library.cmu.ac.th/digital_collection/etheses/

สำนักงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน. (2557). จังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย. สืบค้น 30 เมษายน 2558, จาก <http://www.osmsouth-border.go.th/frontpage>